

- Fejlődik a magyarpécsei TOZ-típusú társulás. (5. oldal).
- Ellenőrizték munkásságukat a termelvényeink minőségét. (5. oldal).
- Pablo Neruda (6. oldal).
- Újévi fogadás a Kremben (6. oldal).
- K. J. Vorosilov újévi beszéde a szovjet néphez. (6. oldal).
- Amerikai kémbandát tettek által-matlamná Albániában. (6. oldal).

G. M. MALENKOVNAK, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének válasza Kingsbury Smith kérdéseire

MOSZKVA. (Agerpres.) A TASZSZ közli: A január elseji szovjet lapok közlik G. M. Malenkovnak, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének válaszait Kingsbury Smith úr kérdéseire.

Kingsbury Smith úr, az International News Service amerikai hírügynökség európai vezetője 1953 december 28-án a külszövegben állt új évvel kapcsolatban azzal a kéréssel fordult G. M. Malenkovhoz, hogy válaszoljon néhány kérdésre.

Az alábbiakban közöljük Kingsbury Smith kérdéseit és G. M. Malenkov válaszait:

ELŐKÉRDEZÉS: Mit kíván Ön az amerikai népek az 1954-ik évre?

VALASZ: Tiszta szívemből boldogságot és békés életet kívánok az amerikai népek. Sikereket kívánok az amerikai népek a minden néppel való baráti kapcsolatok fejlesztésében és gyümölcsöző eredményeket a béke megvédésének nemes ügyében, a béke megbontására irányuló mindenféle kísérlettel szemben.

MÁSODIK KÉRDEZÉS: Reméli-e Ön, hogy az új évet az Amerika és Oroszország népei közötti baráti kötelékek megszilárdulása teszi majd emlékeztetővé?

VALASZ: Mindenekelőtt kívánatos a kapcsolatok megjavulása országaink között. Véleményem szerint nincs objektív akadály annak, hogy az új évben megjavuljanak a Szovjetunió és az Egyesült Államok kapcsolatai és megerősödjön a barátság hagyományos kötelékei országaink népei között. Remélem, hogy így is lesz.

HARMADIK KÉRDEZÉS: Hogyan értékeli Ön a világ békéje megőrzésének és a nemzetközi feszültség enyhülésének lehetőségeit 1954-ben?

VALASZ: Minden nép tartós békére vágyik és megvannak a kedvező lehetőségek a nemzetközi feszültség további enyhülésére 1954-ben. Lehetetlen, hogy a kormányok, de mindenekelőtt a nagyhatalmak kormányai ne hallgassanak a népek szavára és lehetetlen, hogy ne számoljanak a népek tartós békére irányuló törekvéseivel.

Ami a szovjet kormányt illeti, a szovjet kormány megtett, megtesz és a jövőben is meg fog tenni mindent annak érdekében, hogy a népek békében éljenek, megnyitja a nemzetközi feszültség és egészséges kapcsolatok alakuljanak ki az államok között.

NEGYEDIK KÉRDEZÉS: Mi az Ön véleménye szerint a legfontosabb lépés, amelyet 1954-ben a világ békéjének érdekében tenni lehetne?

VALASZ: Ilyen lépés lehetne egy olyan egyezmény megkötése az államok között, amelynek értelmében az egyezmény részvevői ünnepélyes és feltétlen kötelezettséget vállalnak arra, hogy nem alkalmaznak atom, hidrogén és más tömegpusztító fegyvert. Egy ilyen egyezmény megkötésének a megengedés lehetősége az atomfegyver teljes eltávolítására és az atomenergia háborús célokra való felhasználására vonatkozó tilalom megtartása fölötti szigorú nemzetközi ellenőrzés megteremtésére.

Ugyanakkor a szovjet kormány szükségének tartaná, hogy megegyezés jöjjön létre a fegyverzet minden más fajtája, valamint a fegyveres erők jelentős csökkentésére nézve is.

Mindez kétségtelenül csökkentené a katonai szükségletekre irányuló állami kiadásokat és könnyítené a lakosság gazdasági helyzetét.

TÖRVÉNY

a Román Népköztársaság állattenyésztésének fejlesztését szolgáló intézkedésekről az 1954-1956. évekre

A szocializmus útján haladó népgazdaságunk fejlesztéséről szóló ötéves terv törvénye — az 1951—1955 közötti időszakra — feladatokat tűz ki mind az állatok számbeli gyarapítására, mind az évente elérendő húss-, tej-, gyapjú-, bőr-, stb. hozamra vonatkozólag.

A párt és a kormány politikája arra irányul, hogy a munkásosztály vezetésével szüntelenül erősödjék a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetsége. Ennek a politikának az alapján az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok és a kollektív gazdaságok jelentős sikereket értek el az állattenyésztés terén.

A sertés- és juhállomány növelése terén elértük az ötéves terv feladatainak megfelelő eredményeket.

Szarvasmarha-, juh- és sertésállományunk 1953 elején meghaladta a háborúelőtti szintet. Az 1948-tól 1953 elejéig terjedő időszakban szarvasmarhaállományunk 490 000 darabbal, sertésállományunk 2 064 000 darabbal, loállományunk pedig 141 000 darabbal gyarapodott.

Ezeknek az eredményeknek az eléréséhez hozzájárult az is, hogy hazánkban elterjedt a mezőgazdasági zootechnikai tudomány és a szovjet mezőgazdaság fejlett tapasztalatai.

Sok tartományban a dolgozó parasztság, a néptanácsok irányításával kiszélesítette a takarmánynövények termesztését, megjavította a kaszálókat és a legelőket és így jelentős sikereket ért el az állatállomány gyarapításában és hozamának fokozásában.

A kollektív gazdaságok szép eredményeket értek el a közös tulajdonú kepező állatok tenyésztésének fejlesztésében. Sok kollektív gazdaság jelentős számu állattal rendelkezik: a bucaresttartományi „Georgi Dimitrov” kollektív gazdaságnak például 91 szarvasmarhája (ezek között 34 tehene), 1285 juha, 147 sertése és 172 lóva van; a nagybanatartományi „Előre” kollektív gazdaság állatállománya: 171 szarvasmarha (ezek között 47 tehén), 313 juh, 233 sertés és 146 ló.

Az állam évente hiteket és megfelelő eszközöket biztosít az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztoknak, a kollektivistáknak és a kollektív gazdaságoknak, hogy apaállatok és fajállatok beszerzésével fejleszthessék állattenyésztésüket. A központi fedezett állományok jelenleg 1170 ménből, 24 380 bikából, 128 100 kossal és 12 080 kannel rendelkeznek, 783 állategészségügyi körzetet és 16 állatkórházat létesítettünk, ahol kezelésben részesítik a dolgozó parasztok állatait, a kollektív gazdaságoknak és ezek tagjainak állatait, valamint az állami gazdaságok állatait.

A Román Munkáspárt KV 1949 március 3-5-ki plenáris ülésén hozott határozat

irányelvei szerint az állami gazdaságok érezhetően növelték állat- és baromfiállományukat.

Egyes állami gazdaságok szép eredményeket mutatnak fel az állatok hozamának fokozása terén. A chimioi állami gazdaság például 1953-ban minden abrakolt tehén után 2758 liter átlagos tejhozamot ért el. A nagyváradtartományi székelyhídi állami gazdaságban a merinói juhok fejenkénti gyapjúhozama 5 kg. és 250 gramm volt.

Népi demokratikus rendszerünk számottevő vívmányai közé sorolhatjuk a paraszti gazdaságok saját élelmiszerfogyasztásának nagy arányú növekedését. Ugyanakkor a városi lakosság állandó szaporodása, a munkásosztály szakadatlan számszerű gyarapodása, megnövekedett igénye, az élelmiszeripar és a könnyűipar nyersanyagigényének szüntelen növekedése következtében megnövekedett az állati termékek városi fogyasztása is. A lakosság fokozott fogyasztási szükségleteihez képest az állatállomány, az állatok fejenkénti hozama husban és egyéb állati termékekben s ezek minősége nem emelkedett megfelelő mértékben. Ez aránytalanságot okozott a lakosság fogyasztási szükségletei és a húss-, zsíradék-, tej-, tojás-, gyapjú- és más állati termékek meglévő forrásai között.

A szarvasmarha-, ló- és baromfi-tenyésztés szempontjából az ötéves tervben előirányzott összefeladatok teljesítésével messze elmaradtunk. Ugyanígy elmaradás érezhető a finom- és félfinomgyapjas juhok arányszámának az egész juhállományhoz viszonyított növelése tekintetében is.

Csak kis mértékben valósult meg a juh-fajták megjavításának (cigájztatásának) feladata.

A tehének csökkenő arányszáma a szarvasmarhák összlétszámához képest ugyancsak komolyan akadályozza az állomány gyarapítását és a globális tejtermelés fokozását.

A néptanácsok és a mezőgazdasági szervek nem fordítottak fontosságának megfelelő figyelmet a lótenyésztésre. Sok állami gazdaságban és kollektív gazdaságban nem fordítanak kellőképpen a lovak gondozásával, takarmányozásával és munkára való felhasználásával. Nincs elegendő székér és lószerszám, ami gátolja a lovak és székerek felhasználását a szállításban és a mezőgazdaságban.

Nem gondoskodnak eléggé az állatoknak legelőn és istállóban való hizlalásáról s ennek következtében, valamint a fiatal állatok levágásának és a nőstény állatok gyakori meddőségének következtében, a kollektív és állami gazdaságokban, valamint az egyéni paraszti gazdaságokban évente veszteségek állnak elő, mind a népgazdaság, mind a dolgozó parasztok kárára.

Az állattenyésztés kedvezőtlen helyzete elsősorban a nem kielégítő takarmánytermelésre és takarmányozásra vezethető vissza.

Az ötéves terv a takarmánynövényekkel bevetett területnek 1950-hez viszonyított 143 százalékos növelését és a hektáronkénti terméshozam megfelelő fokozását irányozza elő. Az 1951—1953. évekre előirányzott feladatok csak részben valósultak meg, amihez az aszály is hozzájárult.

Sok rajonban csak kis területeken vetnek takarmányfűvet. A természetes legelők és kaszálók s a termesztett takarmányfűvek hektáronkénti terméshozama még alacsony. Elhanyagolták a gyökér- és kóbabokostakarmányok, valamint a silókukorica és a napraforgó termesztését, pedig erjesztési célokra ezek a legértékesebb és legtermékenyebb takarmányok; elhanyagolták a természetes kaszálók és legelők megjavításának és észszerű kihasználásának feladatát is.

Komoly hiányosság az is, hogy minden évben kevés kaszálják le a termesztett és természetes szénát, ami jelentős mennyiségi veszteséggel és a széná tápértékének csökkenésével jár.

A takarmány silózását gyengén szervezték meg.

Számos kollektív gazdaságban nem fordítanak kellő figyelmet a közös tulajdonban lévő állatok tenyésztéséhez szükséges takarmányalap biztosítására és nem tartják tiszteletben a kollektív gazdaságok alapszabályzatának a „takarmányelosztásra vonatkozó rendelkezéseit.

A szálas- és abrak takarmányfélék nagy részét a teljesített munkanapegységek fejében szétosztják s egyes esetekben a kollektivisták közös tulajdonát képező állatok a szükséges takarmány nélkül maradnak.

A néptanácsok, a helyi mezőgazdasági szervek nem nyújtanak kellő segítséget a kollektív gazdaságoknak az állat- és baromfi-tenyésztő telepek létesítéséhez, a takarmányalap létrehozásához, állattartó építésekhez és az állattenyésztéshez szükséges káderek kiképzéséhez.

Nem segítik kellőképpen a kollektivistákat a személyes tulajdonukat képező állatok beszerzésénél és ezeknek takarmánnyal való ellátásánál, valamint a legelők biztosításánál sem.

Az állattenyésztésnél és szaporításnál nem fordítanak kellő figyelmet a minőség megjavítására.

Nem alkalmazzák kielégítő mértékben a háziállatok mesterséges megtermékenyítését, noha ez lehetővé teszi a nagyobb termelékenységű állatok gyorsabb ütemű szaporítását.

(Folytatása a 2-ik oldalon)

Törvény

A Román Népköztársaság Alkotmánya 43. és 50. szakaszának módosításáról

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése elhatározza:

EGYETLEN SZAKASZ: — A Román Népköztársaság Alkotmányának 43. és 50. szakasza a következőképpen módosul:

1. A 43. szakasz új szövege a következő:

„43. SZAKASZ. — A Minisztertanácsot a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése alakítja meg a következő összetételben:

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának alelnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke;

TÖRVÉNY

a Román Népköztársaság állattenyésztésének fejlesztését szolgáló intézkedésekről az 1954-1956. évekre

(Folytatás az 1-es oldalról)

A zootechnikai-állategészségügyi ellátás megszervezése nem kielégítő, a tartományok és rajonok zootechnikai-állategészségügyi hálózata hezagos. Egyes rajonokban az állatok egészségi állapotában sok a kívánnivaló mind a szocialista szektorban, mind a dolgozó parasztság egyéni gazdaságaiban.

A fejlett tudomány és tapasztalat vívmányait csak lassú ütemben honosítják meg az állattenyésztés területén. Még nem alkalmazták következetesen a zootechnika minimum előírásait, jóllehet ez fontos tényezője az állomány szaporításának és az állatok magasabb termelékenységének. A tudományos kutató intézetek munkája jobbra elvont jellegű és elmarad a zootechnika gyakorlati követelményei mögött. Teljesen elegendő népserűsítést és alkalmazást a természetben az élenjáró állattenyésztők munkáinak eredményeit.

Az állattenyésztés terén gyenge a gépesítés mind az állami, mind a kollektív gazdaságokban. Igen csekély mértékben gépesítettek a takarmány összegyűjtését és feldolgozását, a legelőket és kaszálókat javítási munkálatok, valamint az állattenyésztő gazdaságokban végzett nagy munkaigényes munkálatokat — a takarmányelőkészítést, a tehénkeleteltetés és fejését, a juhnyírást és a belső szállítását. A gép- és traktorállományok egyáltalán nem foglalkoznak a nehéz munkák gépesítésével a kollektív gazdaságok állattenyésztő telepein.

Sok állami gazdaságban, ménesben és kollektív gazdaságban nem biztosított elegendő istálló és ólat az állatoknak és a baromfiaknak, a megelőkötött pedig nem javítható kiidejében. Az állatok istállózása nem kielégítő. Mindez az állatok hozamának csökkenését és főleg a fiatal állatok megbetegedését és pusztulását vonja maga után.

Gyengén szervezték meg az állami gazdaságok, ménesek és kollektív gazdaságok építési munkáit.

Komoly fogyatékok mutatkoznak az állattenyésztési szakemberek és vezető káderek kiképzése és foglalkoztatása terén. Hiányosan szervezték meg a kollektív gazdaságokban, az állami mezőgazdasági vállalatokban és ménesekben, valamint a dolgozó parasztok egyéni gazdaságaiban az állatok ellátó tömegkérdéseket (brigádok, fejek, állatgondozók, juhászok, istállószemélyzet, baromfigondozók, stb.) kiképzését. Az állami gazdaságokban nem létesítettek kielégítő takarmányalapot, nem használták fel elegendő mértékben a megelőkötött lehetőségeket az állat- és baromfiállomány növelésére, s igen csekély arányban termesztik és használták fel a nedvdús takarmányokat és főleg az erjesztett takarmányt.

A takarmánynövények kis hektárhozama folytán ezeknek a gazdaságoknak a takarmánytermelése az absztrakciós tételekben hiányt mutat fel. A rossz munkaszervezés következtében nem teljesítik az állatok hozamának fokozására vonatkozó feladatokat s ezért a hus, a tej, a gyapjú és más állati termékek értéke alacsony.

Az állattenyésztés fejlesztése körüli komoly hiányosságok onnan erednek, hogy a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a néptanácsok és a helyi mezőgazdasági szervek nem irányítják kellőképpen a me-

zőgazdaság e fontos ágának fejlődését. Ennek következtében évről-évre teljesítetlen marad az állattenyésztés fejlesztésének és az állati termékek beszállításának állami terve.

Az egyéni gazdaságok dolgozó parasztokait nem sikerült kellőképpen az állattenyésztésre.

A közönségi legelők és az egyéni gazdaságok állatállományának takarmányalapját képező más területek nem kielégítő karbantartása, a szarvasmarhák beszerzéséhez, fejlesztéséhez és tenyésztéséhez szükséges hitelek megszerzésének korlátozott lehetőségei, az állategészségügyi ellátás elégtelensége, valamint a hízott marháknak és a fejőteheneknek mezőgazdasági munkára és szállításra való felhasználása komolyan fékezte a dolgozó parasztok egyéni gazdaságaiban folytatott állattenyésztés fejlődését.

Ahhoz, hogy ezt a helyzetet az RMP KV 1953 augusztus 19-20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozatok szerint orvosoljuk, olyan intézkedések programját kell alkalmaznunk, amelyek megelőkötött és támogatást nyújt az állattenyésztés terén a dolgozó parasztok egyéni gazdaságaiban, a kollektív gazdaságokban, a mezőgazdasági és állattenyésztő társulásoknak s az állami mezőgazdasági állattenyésztő vállalatoknak. Ennek az lesz az eredménye, hogy fokozódik a város és a falu közti árucseré, a munkásszély vezetésevel megszilárdul és elmélyül a munkásszély és a dolgozó parasztok szívesége.

A Román Népköztársaság mezőgazdasága fejlődésének egyik legfőbb problémája az állat- és baromfiállomány szüntelen szaporítása mellett az állatok hozamának egyidejű fokozása a hus, zsiradék, tej, gyapjú, tojás és más állati termékek globális és áru-termelésének fokozása. Ez egyben állandó feladata a földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak, a néptanácsoknak, a mezőgazdasági szerveknek, az egyéni dolgozó parasztoknak, a kollektívistáknak, az állami gazdaságokban, ménesekben és farmokban dolgozó munkásoknak és az állattenyésztési szakembereknek.

Ez arra kötelezi a földművelésügyi és erdészeti minisztériumot, a néptanácsokat és a helyi mezőgazdasági szerveket, hogy megelőkötött és támogatást nyújt a munkában fennálló hiányosságokat és biztosítsák az állatok számának és termelékenységének olyan arányú növelését, hogy a következő 2-3 évben az eddiginél jóval nagyobb mértékben elégték ki a városi és falusi dolgozók élelmiszer-szükségletét és a könnyűipar nyersanyag szükségletét.

A néptanácsok és a mezőgazdasági szervek feladata, hogy fokozzák a dolgozó parasztok, kollektívisták, az állami gazdaságokban, méntelepeken és farmokban dolgozó munkások politikai éberségét a kulácságnak és más ellenséges elemeknek arra irányuló kísérleteivel szemben, hogy fékezzék és aláaknázzák az állattenyésztés fejlesztését célzó intézkedések alkalmazását.

A minisztériumok és a néptanácsok feladata irányítani a dolgozó parasztokat, a kollektívistákat és az állami gazdaságokban, méntelepeken és farmokban dolgozó munkásokat, hogy az állattenyésztés fejlesztésére irányuló állami terv teljesítésével és tülzárnyalásával növeljék az állat- és baromfiállományt, fokozzák hozamukat, biztosítsák és szélesítsék ki a takarmányalapot.

I. FEJEZET

Az állattenyésztés alapvető feladatai 1954-1956-ban

1. SZAKASZ. — Az állattenyésztés alapvető feladata az, hogy 1954-1956-ban jelentős mértékben megjavítsa a városi és falusi dolgozó lakosság ellátását állati termékekkel s a könnyű- és élelmiszeripar ellátását a közönségi cikkek gyártásához szükséges nyersanyagokkal.

E feladat teljesítéséhez a következőkre van szükség:

a) az állat- és baromfiállomány állandó növelésére, továbbá a fajták és minőségük megjavítására, figyelembevéve az egyes vidékek sajátosságait;

b) az állatok és baromfiak hozamának növelésére a hus- és zsiradéktermelés, továbbá a tej, gyapjú, tojás és más állati termékek termelése terén;

c) a takarmánynövényekkel bevetett területek növelésére, terméshozamuk fokozására, továbbá a természetes legelők és kaszálók megjavítására;

d) a gépesítés széleskörű meghonosítására az agrozootechnikai telepeken, az állattenyésztésben, a takarmánytermesztésben és a többi nagy munkaigényes termelési folyamatnál;

e) istállók biztosítására az egész állat- és baromfiállomány számára, egyszerű gondozásuk és tenyésztésük céljából;

f) az állatok és baromfiak zootechnikai és állatorvosi gondozásának gyökeres megjavítására, a zootechnikum pontos be-

tartására s a tömegek mozgósítására az állatok és baromfiak fertőző betegségeinek leküzdésére;

g) a zootechnikai és állatorvosi tudományos kutatások fejlesztésére, az állatok és baromfiak számbeli és minőségi növelésével, új állat- és baromfifajták kitenyésztésével, továbbá a hozamuk fokozásával kapcsolatos problémák tanulmányozása és megoldása céljából;

h) a zootechnikai és állatorvosi káderek oktatásának megjavítására minden olyan tevékenységi területen, amely kapcsolatban áll az állattenyésztés fejlesztésével;

i) az állattenyésztési dolgozók és szakemberek munka- és életkörülményeinek megjavítására.

Ezt az alapvető feladatot úgy valósítjuk meg, ha az egyéni gazdaságok dolgozó parasztokat érdeklítjük és irányítjuk az állatállomány növelésében és megjavításában s ha a kollektív gazdaságokat és mezőgazdasági társulásokat érdeklítjük és irányítjuk az állattenyésztés fejlesztésében és elősegítjük szervezeti-gazdasági megszilárdulásukat, ha helyesen tervszerűsítjük és szervezzük meg az állami gazdaságok munkáját az állattenyésztés állandó fejlesztése és az állatok hozamának fokozása érdekében.

2. SZAKASZ. — Figyelembevéve az öt éves terv 1954-1955-re előirányzott feladatait

a) 1956 végéig a Román Népköztársaság állatállományát legalább a következő mennyiségre kell emelni.

— Szarvasmarha összesen 4.930.000 darab

ebből:

tehén 2.365.000 "

— Juh összesen 13.800.000 "

ebből:

anyajuh 9.600.000 "

és nőténybárány 4.600.000 "

— Sertés összesen 4.600.000 "

ebből:

koca 700.000 "

— Ló összesen 1.240.000 "

ebből:

kanca 445.000 "

— Házi nyúl összesen 1.000.000 "

— Méhcsalád összesen 1.100.000 család

b) 1956-ban állatonként legalább a következő hozamot kell elérni:

— Tehéntej 1.300 liter

ebből kifejt tej 800 liter

— Finom és félfinom gyapjú 2,5 kg.

— Durvaszálu gyapjú 1,8 kg.

— Tyuktojás 80-90 darab.

c) Ki kell szélesíteni a széná, gyökértakarmány és silótakarmány vetésterületét, úgy, hogy az 1956-ban elérje az 1.300.000 hektárt.

Ebből:

— Régi évelő fű 645.000 hektár

— Új évelő fű 140.000 "

— Egyéves fű 370.000 "

ebből szudáni fű 65.000 "

— gyökértakarmány és takarmánytők 75.000 "

— silótakarmányok 70.000 "

d) Növelni kell a takarmánytermelést területegységenként oly módon, hogy 1956-ban legalább a következő termést érjük el:

— Évelő fűből készült

széná 3.900 kg hektáronként

— Egyéves fűből készült széná 3.000 " "

— Gyökértakarmányok 23.000 " "

— Silótakarmányok 23.000 " "

— Természetes széná 2.200 " "

A takarmányalap és az előirányzott hektáronkénti hozam biztosítása az elkövetkező években, lényeges feltétele az állattenyésztés előtt álló feladatok megoldásának.

3. SZAKASZ. — Az állattenyésztésnek és az állati termékek termelésének 1956 végén el kell érnie:

— Husból és zsiradékból kb. 600.000 tonnát

— Tehéntejből kb. 20.500.000 hektolitert

— Gyapjuból összesen 25.400 tonnát

— Tojásból legkevesebb 2.000.000.000 darabot.

Az állattenyésztés fejlesztésére szolgáló intézkedések programjának teljesítése biztosítja a kollektív gazdaságok, a kollektívisták, az egyéni gazdaságok dolgozó parasztok jövedelmének és saját fogyasztásának számottevő növekedése mellett, a városi dolgozók fogyasztásának jelentős növekedését is.

Az állami alap forrásai, — amely biztosítja a városi dolgozók fogyasztásának növekedését, — 1953-hoz viszonyítva 1956-ban a következő arányban kell, hogy növekedjenek:

Husból és zsiradékból kb. 140.000 tonnával s el kell érniük kb. a 300.000 tonnát.

Tehéntejből kb. 1.100.000 hektolitert, s el kell érniük kb. a 3.000.000 hektolitert.

Gyapjuból kb. 4.000 tonnával, s el kell érniük kb. a 14.000 tonnát.

Tojásból kb. 200.000.000 darabot, s el kell érniük kb. a 300.000.000 darabot.

II. FEJEZET

A szarvasmarhatenyésztés

4. SZAKASZ. — A szarvasmarhaállomány 1956 végén el kell érnie a 4.930.000 darabot, ezen belül a tehénállomány 2.365.000 darabot, s elsősorban a tejelő és husos fajták számbeli növelésére kell törekedni.

Ennek érdekében:

a) Különös figyelmet kell fordítani a következő szarvasmarhafajták szaporítására és megjavítására: a Switz (borzderes) fajta Maramarossziget, Visó, Avas, Lápos és Nagybanja rajonokban, a szimmentáli fajta Marosvásárhely, Székelyudvarhely, Medgyes, Agota, Szálán, Sepsiszentgyörgy, Köhalom, Zsibó, Temesvár, Lugos és Nagyszentmiklós rajonokban; a pintzgati fajta Szászsebes, Nagyszeben, Hátszeg, Vatra Dornei, Câmpulung és Gurahumoru rajonokban; a vörös sztyeppei fajta Constanta és Medgidia rajonokban; a szürke sztyeppei fajta Trusesti, Iasi, Codaesti és Vaslui rajonokban.

b) A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak s a néptanácsoknak intézkedniük kell, hogy 1954-1956 folyamán kiváló fajtákat biztosítsanak az egyéni parasztság, a kollektív gazdaságok és az állami mezőgazdasági vállalatok egész szarvasmarhaállománya számára.

Intézkedniük kell az apaállatok helyes felhasználásáról, valamint jó gondozásukról, ellátásukról és táplálásukról.

c) Az össz-tejtermelés fokozása s az állatállomány szaporítás útján való növelése érdekében minden intézkedést meg kell tenni az egyéni parasztság, a kollektív gazdaságok, az állami állattenyésztő telepek és mezőgazdasági vállalatok tenyésztőtehenek számbeli növelésére, hogy 1956 végéig az ország egész szarvasmarhaállományában a tehenek részaránya 48 százalékra emelkedjék, a városok és az ipari központok körül pedig legalább 60 százalékra.

Csak akkor tekinthető teljesítettnek a szarvasmarhaállomány terve, ha a tehénállomány növelésének számszerű tervét is teljesítették.

A tehénállomány növelése érdekében a földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a tartományi néptanácsok végre-

hajtó bizottságainak ismertetniük kell a rajoni néptanácsok végrehajtó bizottságai-
val a növedékmárhák tenyésztésével kapcsolatos feladataikat.

d) Tanácsoljuk az egyéni parasztság, a kollektív gazdaságok és a kollektív gazdaságoknak s kötelezzük az állami állattenyésztő telepeket és mezőgazdasági vállalatokat, hogy a teheneket elősúlyknak és hozamuknak megfelelő teljes adaggal táplálják, hogy jó legelőt biztosítsanak a tejelő teheneknek, hogy szervezzék meg a természetes legelőknél a szakaszos legeltetést, a legelőknél létesített nyári szállásokat, az éjszakai legeltetést nyáron, a pótelést zöld- és absztrakciós takarmánnyal, mindezt azért, hogy kiküszöböljék a tejhozam csökkenését, ami nyáron a zöldtakarmány hiányának, télen pedig a tehenek rossz tartásának tulajdonítható.

Minden községben, minden kollektív gazdaságban és állami gazdaságban a legelőknél és az istállókban is itatókat kell létesíteni.

5. SZAKASZ. — A hus minőségének megjavítása és a husellátási források növelése érdekében a földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a néptanácsoknak irányítaniuk kell a kollektív gazdaságok és az egyéni parasztság gazdaságait a szarvasmarhák jókarbantartása és hizlalása érdekében tett műszaki-szervezési intézkedésekkel kapcsolatosan és ugyanakkor 1954-től kezdve biztosítaniuk kell a terméketlen és munkára képtelen egy éven felüli bikaborjak vágási célokra való gondozását és hizlalását.

6. SZAKASZ. — A kollektív gazdaságok és az egyéni parasztság gazdaságok lovakkal, igás ökrökkel és gépi eszközökkel való ellátásának arányában a földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a néptanácsoknak intézkedniük kell, hogy a teheneket ne használják fel a mezőgazdasági munkákra.

Tanácsoljuk a kollektív gazdaságoknak és az egyéni parasztság gazdaságoknak, hogy 1954-től kezdve egy bizonyos számú bikaborjot hagyjanak meg évenként tenyészcélokra, egy bizonyos számú pedig az igások állomány kiegészítésére.

III. FEJEZET

A juhállomány növelése és hozamának emelése

7. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a néptanácsoknak intézkedniük kell a juhállomány állandó növeléséről, különösen a finomgyapjas és félfinomgyapjas fajok növeléséről úgy, hogy 1956 végére a juhállomány legalább

13.800.000 darabra emelkedjék, s ebből 9.600.000 darab anyajuh és nőténybárány legyen.

(Folytatás a 3-ik oldalon.)

T Ö R V É N Y

a Román Népköztársaság állattenyésztésének fejlesztését szolgáló intézkedésekről az 1954-1956. évekre

(Folytatás a 2-ik oldalról.)

A juhnyelésztés fejlesztése, a szaporodási arány növelése, a gyapjútermelés növelése és minőségének megjavítása érdekében különös gondot kell fordítani a merinói fajta terjesztésére és fejlesztésére Körös, Szalonta, Nagyvárád, Székelyhid, Nagykároly, Constanța, Babadag, Macin és Medgidia rajonokban; a cigája fajta Sepsiszentgyörgy, Sztálin, Sinaia, Mizil, Buzău, Maracnésti és Fetești rajonokban; a karakul fajta Botosani, Dorohoi és Trusesti rajonokban; a cunkána fajta pedig Tg-Neamț, Piatra Neamț és Nagyszeben rajonokban.

8. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a néptanácsoknak 1954—1955-ben biztosítani kell megfelelő számú, jöminőségű fajkosokat az egyéni parasztagazdaságok, kollektív gazdaságok, állami állattenyésztő telepek és mezőgazdasági vállalatok anyaeállományának, észszerűbben kell megszervezniük a kosok felhasználását, gondozását, ellátását és táplálását.

9. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a néptanácsoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket a finom és félfinom gyapjas juhállomány növelésére.

Tilos a finom és félfinom gyapjas juhokat durvagypjas kosokkal hágtatni.

Minden durvagypjas kos el kell távolítani a finom és félfinom gyapjas juhnyájából, valamint azokból a durvagypjas juhnyájából, amelyeket finom- és félfinomgyapjas kosokkal való kereszteződésre szántak.

10. SZAKASZ. — A merinói juhállomány növeléséhez szükséges kedvező körülmények biztosítására, az állami mezőgazdasági vállalatoknál tilos a merinói juhok fejése. Tanácsoljuk a kollektív gazdaságoknak és az egyéni parasztagazdaságoknak is, hogy ne fejjék többé a merinói juhokat.

IV. FEJEZET

A sertésállomány számszerű növelése és hozamának fokozása

15. SZAKASZ. — A népgazdaság szükségleteinek kielégítése érdekében a lakosság-nak hussal és zsiradékkal való ellátása céljából, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, az élelmiszeripari minisztérium, a néptanácsok intézkedjenek a sertésállomány szüntelen növeléséről, a sertések minőségének megjavításáról, hozamuk fokozásáról, úgyhogy a sertésállomány 1956 végéig elérje a 4.600.000 darabot s közülük mintegy 700.000 darab koca legyen.

A sertésnyelésztés irányja a zsirsertések és a vegyes fajták (hús- és zsirsertések) állományának növelése.

Különleges figyelmet kell fordítani a mangalia fajta sertés tenyésztésére Nagyvárád, Arad és Nagybánya tartományokban és Tulcea, Harsova, Fetești, Calarasi és Corabia rajonokban, a báznai fajtákra Sztálin tartományban és Marosvásárhely, Székelyudvarhely és Nagyenyed rajonokban, a fehér húsos fajtára Suceava tartományban és Temesvár, Delta, Nagyszentmiklós és Sztálin rajonokban.

16. SZAKASZ. — A sertésállomány növelésére és a sertések szaporulatának fokozására vonatkozó terv teljesítése érdekében a földművelésügyi és erdészeti minisztérium s a néptanácsok az 1954—1956. évek folya-

mán kötelesek biztosítani a kollektív gazdaságok, az egyéni parasztagazdaságok és az állami mezőgazdasági vállalatok egész kocaállományának megfelelő számú fajkosokat; kötelesek megszervezni a kancák észszerű felhasználását a bugatásoknál, kötelesek gondoskodni a kocák és kancák gondozásának és etetésének megjavításáról.

17. SZAKASZ. — Kötelezzük az állami állattenyésztő telepeket és mezőgazdasági vállalatokat s tanácsoljuk az egyéni parasztagazdaságoknak és a kollektív gazdaságoknak, hogy létesítsenek mesterséges legelőket — főleg lucernásokat — a sertéseknek, biztosítsák az egész sertésállomány részére a nedv és dúsított takarmányt. Vezessék be a szemeskukoricát, takarmányrépa, csicsóka és burgonya termesztését. Intézkedjenek a takarmányok silózásáról, a lucernaszénalisztt és löhere széleskörű bevezetéséről a sertések etetésénél. Fokozzák a zsirsertések, továbbá a hús- és zsirsertések hizlalását s erre a célra elsősorban a tavaszi fiadzsokból származó malacokat használják fel.

A nagyobb hús- és zsirsertéstermelés érdekében, széleskörűen kell alkalmazni a mesterséges keresztezés módszerét s ehhez a zsirsertések, továbbá a hús- és zsirsertések kanjait kell felhasználni.

V. FEJEZET

Lótenyésztés

18. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, valamint a néptanácsok fogantatásának intézkedéseket a lóállomány növelésére és minőségének megjavítására olyképpen, hogy az 1956. év végéig legalább 1.240.000 darabban — s ezen belül a kancák száma 445.000 darabban — növekedjék, megszüntetve azt a helytelen szemléletet, amely lebecsüli a lótenyésztés fontosságát.

A lótenyésztést olyan irányban kell a jövőben fejleszteni, hogy gyarapodjék a mezőgazdaságban és a szállásban felhasznált lóállomány és megjavuljanak az értékesebb helyi lófajták tulajdonságai.

Különleges figyelmet kell fordítani a lipicai lófajták tenyésztésére Fogaras és Nagyszeben rajonokban; a Noniusz fajtájukára Delta, Temesvár, Nagyszentmiklós, Arad, Körös, Sztálin és Köhalom rajonokban; a Hucul fajtájukára Campulung, Vatra Dornei és Rădăuți rajonokban, valamint a dobudzsai lovak tenyésztésére Constanța és Medgidia rajonokban.

19. SZAKASZ. — A lóállomány növelésére vonatkozó feladat végrehajtása érdekében a földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak, valamint a néptanácsoknak 1954—1956 folyamán kötelesek gondoskodni az egyéni parasztagazdaságokban, a kollektív gazdaságokban és az állami gazdaságokban

levő kancáállományának megfelelő számú fajjavító ménokról, meg kell szervezniük a ménok célszerű kihaználását és meg kell javítaniuk a tenyészkanékat és a ménok gondozását, tartását és takarmányozását.

20. SZAKASZ. — 1954-től kezdve be kell vezetni a három évet betöltött és tenyésztésre alkalmas összes kancák kötelező fedezetését az egyéni parasztagazdaságokban, a kollektív gazdaságokban, az állami állattenyésztő vállalatokban és a többi gazdaságban.

A fedeztetési kampány időszakában a tartományi néptanácsoknak joguk van a fedeztetési állományon felhasználni az összes tenyésztésre alkalmas fajmeneket és javított fajtájú ménokat — függetlenül attól, hogy kinek a tulajdonában vannak (kivéve az állami ménesek és a méntelepek ménait). A tartományi néptanácsok végrehajtó bizottságai határozattal állapítják meg a fedeztetésre használt ménok tulajdonságainak járó díjszabás összegét.

Szigorúan tilos a néptanácsoknak munkára használni a fedeztetésre kiválogatott méneket.

21. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium köteles:

a) a fajlovak tenyésztése és szaporítása szempontjából szankcionálni a méneseket és 1954 folyamán elkészíteni minden egyes

ménés szervezési-gazdasági fejlesztésének távlati tervét.

b) Három új ménest létesíteni Arad és Nagyvárád tartományokban, valamint a Magyar Autonóm Tartományban és két méntelepet Arad és Kolozsvár tartományban.

22. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium és a néptanácsok kötelesek 1954-től kezdve a ménesek, méntelepek, az állami gazdaságok és kollektív gazdaságok mellett csikótelepeket létesíteni a saját gazdaságukból származó és az egyéni gazdaságokból vásárolt csikók nevelésére.

1956-ig bezárólag legkevesebb 22.500 darab csikót kell ily módon felnevelni.

Ezeket a csikókat első sorban a saját gazdaság állományának kiegészítésére kell felhasználni, a felesleges csikókat pedig elválasztás után — de semmiesetre sem 6—7 hónapnál fiatalabb korban — el kell adni a fajtájuk és munkaadatuk vásárlásával és eladásával foglalkozó állami vállalatnak.

A pénzügyminisztérium — a földművelésügyi és erdészeti minisztérium javaslata

alapján — minden évben a kollektív gazdaságok rendelkezésére bocsátja a szükséges hiteket és az állami gazdaságok, ménesek és méntelepek számára kiutalja a szükséges pénzügyi eszközöket a feladatuk adott csikótelepek megszervezéséhez.

23. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, valamint a néptanácsok kötelesek minden állami gazdaság, ménes, méntelep és a lótenyésztő telepekkel rendelkező gazdaság számára megfelelő földterület kiutalásával biztosítani a takarmányalapot és megszervezni a lovak észszerű takarmányozását és tartását, valamint az irányított csikonevelést.

24. SZAKASZ. — Az Állami Mezőgazdasági Termékbeviteli Bizottság, valamint a földművelésügyi és erdészeti minisztérium 1954-től kezdve köteles minden évben annak figyelembevételével megszabni a méneseknek és méntelepeknek a mezőgazdasági és állati termékek állami beadására vonatkozó kötelezettségeit, hogy kellő mennyiségű abrak, takarmányuk és más takarmányuk maradjon.

VI. FEJEZET

Baromfi- és kisállattenyésztés

25. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak, valamint a néptanácsoknak intézkedniük kell a baromfiállomány növeléséről az egyéni parasztagazdaságokban, a kollektív gazdaságokban és az állami gazdaságokban, valamint arról, hogy teljes mértékben kihasználják hazánk kedvező természeti adottságait vizeszárnyasok tenyésztésére.

A baromfiállomány gyarapítására vonatkozó terv teljesítése érdekében a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, valamint a tartományi néptanácsok végrehajtó bizottságai kötelesek:

a) Növelni a keltető berendezések teljesítőképességét, hogy azok 1954-ben legalább 1.800.000, 1955-ben legalább 2.200.000, 1956-ban pedig körülbelül 3.000.000 tojást tudjanak kiköltetni.

b) Megszervezni 1954-ben a rajoni néptanácsok mellett mintegy 90 állandó mesterséges keltetőállomást.

c) Baromfikeltető központokat szervezni, úgyhogy 1956-ban 12 központ működjék, el látva megfelelő épületekkel, felszereléssel, keltetőgépekkel és személyzettel.

26. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak 1954-ben üzemegységet kell szerveznie keltetőgépek és alkatrészek gyártására.

27. SZAKASZ. — A keltető állomások és központok fajtojással való ellátásának biztosítására a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, valamint a néptanácsok irányítsák a kollektív gazdaságokat válogatott elitanyagokkal ellátott baromfi-tenyésztő farmok létesítésére.

A keltető állomásokra és a baromfikeltető központokra hárul az a feladat, hogy a mikrobiológiai körzetükben lévő kollektív gazdaságokban és egyéni gazdaságokban irányítsák a baromfi-tenyésztést.

VII. FEJEZET

A méhészet fejlesztése

32. SZAKASZ. — A Román Népköztársaság természeti adottságainak széleskörű felhasználására nagy jelentőséget hajtó méhészet kifejlesztése érdekében, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium és a néptanácsok kötelesek intézkedni, hogy a kollektív gazdaságok és az állami gazdaságok megszervezzék a meglévő méhészteket és újakat létesítsenek, kötelesek segítséget nyújtani a méhészet fejlesztéséhez az egyéni parasztagazdaságoknak, a kollektivisták, a munkások és a tisztviselők személyes gazdaságainak oly módon, hogy a méhészládok száma az egész országban 1956 végéig legalább 1.100.000-re emelkedjék.

A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a néptanácsoknak az 1954—1956 években minden egyes állami gazdaságban méhészetet kell létesíteniük legalább 100 méhesladdal és támogatniuk kell minden több, mint 2 éve fennálló kollektív gazdaságot, hogy legalább 50 méhesladdal méhészetet létesítsen.

33. SZAKASZ. — A méztermelés növelése, továbbá annak érdekében, hogy a méheket felhasználják a növényültetvények és a gyümölcsösök beporzása által a növényi hektárhozám növelésére, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, valamint a néptanácsok kötelesek széles körben alkalmazni a méhek méhlegelőiben gazdag vidékeken való vándoroltatását.

34. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, valamint a néptanácsok kötelesek az 1954—1956 években 4 nagytermelőképeségű anyanevelő telepet létesíteni az állami gazdaságokban és egy-egy mintaméhészetet minden rajon valamelyik kollektív gazdaságában az élenjáró méhészek tapasztalatainak népszerűsítése és alkalmazása érdekében.

35. SZAKASZ. — A méhek táplálékának biztosítására az állami gazdaságok kötelesek, a kollektív gazdaságoknak pedig ajánlatos, hogy tartssanak fenn minden egyes méhészet számára legalább 3 hektáryi külön parcellát mézelo növények termesztése céljából.

36. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, valamint a néptanácsok kötelesek intézkedéseket tenni a méhbetegek leküzdése érdekében és különleges gondot fordítani a költésrothadás megszüntetésére, továbbá a méhek észszerű gondozására a különböző évszakokban.

37. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak 1954 folyamán országos vállalatot kell létesítenie a méhészetek agrozootechnikai támogatására, továbbá az állami gazdaságok, a kollektív gazdaságok és az egyéni parasztagazdaságok kaptárakkal, felszerelési tárgyakkal és műléppel való ellátására.

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

TÖRVÉNY

a Román Népköztársaság állattenyésztésének fejlesztését szolgáló intézkedésekről az 1954-1956. évekre

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

38. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium 1954 május 1-ig köteles előterjesztetni a Minisztertanácsnak:

VIII. FEJEZET

A takarmányalap megszilárdítása és kibővítése

39. SZAKASZ. — Az egyéves és évelő fűvek, a gyökértakarmány, a kobakostakarmányfélék és a silótakarmányfélék egész vetésterületének rögzítése és kiterjesztése, valamint hektárhozámának növelése érdekében, — amint azt az I. fejezet (Az állattenyésztés alapvető feladatai) előírja; — a földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a néptanácsoknak intézkedniük kell, hogy széleskörűen alkalmazzák a fejlett agrotechnikát, végezzék el a talajelőkészítést, trágyázást, a takarmánynövények vetését és gondozását.

Abban az esetben, ha a régi évelő fűvek természetesen területre vonatkozó tervet nem teljesítik, megfelelő mértékben növelni kell az egyéves fűvekkel és más takarmánynövényekkel bevetett területeket.

A sztyeppes és erdős-sztyeppes vidékeken növelni kell a lucernával, szudáni fűvel, búkkönyvel bevetett területeket szénatermelés céljára, valamint a kukoricával, napraforgóval, tökkel, kukorica- és napraforgókeverékkel bevetett területeket silózás céljára. A hegyvidékeken ki kell terjesztetni a szemekukoricát, a baltacím és baltacímekkel kevert kelesztőszós termeszést, a nedvdus takarmány céljaira pedig ki kell terjesztetni a takarmányburgonya vetésterületét.

40. SZAKASZ. — Az állandó takarmányalap megteremtése, valamint az évelőfűves vetésforgónak az állami gazdaságokban és kollektív gazdaságokban való bevezetése érdekében, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium és a néptanácsok intézkedni kötelesek, hogy minden gazdaságban biztosítsák a vetőmagvak és az egyéves és évelő fűvel és kalászos fűvek termelését, e fűvek vetőmagtermelési kapacitáinak megteremtését; rendkívül nagy gondot kell fordítani a nagy hektárhozamu aszaly- és fagyálló helyijuttatás elszaporítására, hogy az éves és évelő fűvek vetőmagtermelési területe 1954-ben legalább 170.000 hektárra növekedjen. Ebből 110.000 hektáron évelő fűvek vetőmagját, 60 ezer hektáron pedig éves fűvek vetőmagját kell termeszteni. 1955-re a vetésterület legalább 195 ezer hektárra kell növelni, amelyből 125 ezer hektáron évelő fűvek vetőmagját és 70 ezer hektáron éves fűvek vetőmagját kell termeszteni. 1956-ban ezt a területet legalább 230 ezer hektárra kell növelni ebből 150 ezer hektáron évelő fűvek vetőmagját, 80 ezer hektáron éves fűvek vetőmagját kell termeszteni.

Az évelő és egyéves fűmagok természetesen rendkívül nagy figyelmet kell fordítani a lucerna, lóhere, szudáni fű, baltacím, komócsin, edes cirok, búkköny és a többi értékes takarmánynövény magvainak termelésére.

A természetes legelők és kaszálók feleltetése érdekében a földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a néptanácsoknak 1954-től kezdve 200 hektárig terjedő magtermesztő parcellákat kell létesíteniük minden sztyeppes és dombos vidéken felvő rajonban, hogy évelő és egyéves fűvek magvait természetesen legelők és kaszálók céljára.

1954-ben 68, továbbá 1955-ben 100, 1956-ban pedig 150 magtermesztő parcellát kell létesíteni.

41. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a néptanácsoknak intézkedniük kell, hogy a szarvasmarhák számára nedvdus takarmányt termesszenek és erjesztett takarmányt készítsenek. Különös gondot kell fordítani a különböző takarmányfélék idejében történő besilózására. A silózásra nagymértékben fel kell használni a közvetlenül erre a célra természetesen takarmányféléket, valamint a vadontermő fűvet, gyomot, a sarjút és a takarmány- és ipari növények, valamint zöldszétfélék maradványait (cukorrépa és más gyökerek leveleit, a zöldszétfélék és burgonya levelét, stb.). Nagyon mennyiségű silótakarmány biztosítása érdekében az állami mezőgazdasági vállalatokat kell egyéni gazdaságoknak pedig tanácsoljuk, hogy a tarlóba kukoricát, napraforgót és más, silózásra alkalmas takarmánynövényt vessek.

42. SZAKASZ. — Az állatoknak jöminőségű, nedvdus takarmánnyal való ellátása érdekében, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a néptanácsok és az állami gazdaságok 1954-től kezdve kötelesek gondoskodni arról, hogy minden fejőstehen számára legalább 3-4 tonna takarmányt silózzanak be, valamint olyan egyszerű és beült silók építéséről, amelyekben az egész szükséges takarmánymennyiséget be lehet silózni.

a) Javaslatokat méhészeti szakosított állami gazdaságok létesítésére a méhlegelőknél gazdag vidékeken.

b) Termelési és beszerzési tervet kellő mennyiségű kaptár s mülép és méhészeti felszerelés gyártására.

Ajánlatos, hogy a kollektív gazdaságok is hasonló módon járjanak el.

Az állami gazdaságok és kollektív gazdaságok igénye alapján az Állami Tervbizottság az évi állami tervekben megállapított arányokhoz mérten évenként kiutalja az ilyen építkezésekhez szükséges anyagokat.

43. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a néptanácsoknak 1954-től kezdve intézkedniük kell a természetes kaszálók és legelők megújításáról. A kaszálók és legelők felújítására az alábbi minimális intézkedési tervet állapítják meg:

	Ezer hektárra	1954	1955	1956
Rétrágyázás		200,0	225,0	250,0

A kevesebb termelékeny kaszálók és legelők felújítása és takarmánynövények való bevetése 235,0 250,0 275,0

Az elmosarasodott kaszálók és legelők lecsapolása 10,0 15,0 20,0

A kaszálók és legelők bozótirtása és tisztítása 55,0 65,0 75,0

A legelők észszerű felhasználása és hozamuk további növelése érdekében tilos a néptanácsoknak évenként változtatni a falvaknak kijelölt legelőket. Ugyanilyen tilos a legelők céljaira szolgáló területek bármilyen más célra való felhasználása a földművelésügyi és erdészeti minisztérium és a néptanácsok engedélyével.

Az Állami Tervbizottság és a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a községi néptanácsok végrehajtó bizottságaival és a kollektív gazdaságokkal kötött szerződéseknek megfelelően, 1954-től kezdődően minden évben köteles felvenni a gép- és traktorállományok traktoraival elvégzendő munkálatok tervébe a községi kaszálók és legelők és a kollektív gazdaságok kaszálójának és legelőinek megújítását célzó intézkedéseket.

A legelő marhák itatásának biztosítása érdekében a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, valamint a néptanácsok végrehajtó bizottságai az 1954-1956. évek folyamán kötelesek elegendő számú kutakat ásni, hogy biztosítsák az állatok itatását a nyári istállóban való tartás, s a legeltetés idején.

44. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, valamint a néptanácsok kötelesek gondoskodni arról, hogy idejében elvégezzék a szén kaszálását és betakarítását (beleértve a boglyabarakást) a gabona aratásának megkezdéséig befejezzék, továbbá, hogy a takarmánynövényekkel bevetett területekről a legkedvezőbb időben takarítsák be a szénát.

45. SZAKASZ. — A természetes kaszálók és legelők állandó javítása és észszerű felhasználása érdekében, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium és a néptanácsok kötelesek 1954-1955-ben a kaszálókat és legelőket felmérni, a pénzügyminisztérium pedig köteles biztosítani az erre irányuló munkálatok végrehajtásához szükséges alapokat.

46. SZAKASZ. — A takarmányalap növelése céljából és különösen az egyéni legelőgazdálkodó dolgozó parasztok, a kollektív gazdaságok és állami gazdaságok állatainak nagyobb legeltetési lehetőségeinek biztosítása érdekében, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium köteles a néptanácsok végrehajtó bizottságaival együtt minden évben legkésőbb május 1-ig kijelölni azokat a tisztásokat, újra be nem ültetett vágterületeket, irtásokat, öreg erdőket, ahol legeltetni lehet anélkül, hogy kárt okozna az erdőgazdálkodásnak.

47. SZAKASZ. — Az Állami Mezőgazdasági Termékbeviteli Bizottság és az Élelmiszeripari Minisztérium kötelesek növelni az állatok táplálására alkalmas takarmánypogácsák termelését s erre a célra fel kell használni az élelmiszeripari hulladékanyagait.

Az Állami Mezőgazdasági Termékbeviteli Bizottság és a Centrocoop kötelesek a kollektív gazdaságoknak és az egyéni legelő gazdálkodó gazdaságoknak az állatoknak a kötelező állami kvótán felül eladott minden 100 kiló napraforgómag után tíz kiló olajpogácsát hivatalos állami áron eladni.

Az Állami Mezőgazdasági Termékbeviteli Bizottság és az élelmiszeripari minis-

terium, a földművelésügyi és erdészeti minisztériummal együtt kötelesek legkésőbb 1954 május 1-ig a Minisztertanács elé javaslatot terjesztetni a takarmánypogácsák,

IX. FEJEZET

Állattenyésztés az állami állattenyésztési vállalatokban

48. SZAKASZ. — Az állami állattenyésztési vállalatok állattenyésztésének gyors fejlesztése érdekében a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, az állami mezőgazdasági vállalatokat irányító más minisztériumok és a néptanácsok intézkedni kötelesek az állami gazdaságok állat- és baromfi-

az élelmiszeripari hulladékokból készült takarmányok és a takarmányozásra használt üledékek előállítási kapacitásának fokozásáról.

Az állat- és baromfiállományok az állami szektorban 1954-1956-ban az alábbiak szerint kell növekedni:

	1954	1955	1956
1. Szarvasmarhák — összesen	250.000-re	120.000-re	1.250.000-re
ebből tehén			750.000-re
2. Juhok — összesen	1.000.000-ra	650.000-re	1.000.000-ra
ebből nőtény juh			120.000-re
ebből: finom és félfinom gypjas juhok			75.000-re
ebből nőtény juhok és nőtény bárányok			30.000-re
3. Sertések — összesen			
ebből kocák			
4. Lovak — összesen			
ebből kancák			

49. SZAKASZ. — Az állami mezőgazdasági vállalatoknak az 1954-1956. évek fo-

lyamán az alább megjelölt számú állatot kell nevelniük és eladásra átadniuk:

	1954	1955	1956
Legalább 18 hónapos tenyészbikák	2.500	3.000	5.000
Legalább 15 hónapos tenyészcsokok	26.000	32.000	36.000
Legalább 6 hónapos finom és félfinom gypjas hímbarányok	20.000	25.000	30.000
Legalább 9 hónapos tenyészkanok	6.500	7.000	8.000
Legalább 4 hónapos kocamatacok	50.000	100.000	150.000

Az állami szektor állattenyésztési vállalatának oly mértékben kell biztosítani a baromfi-nevelést, hogy 1956 végére minden 100 hektárryi szemes gabonával bevetett területre legalább 200 baromfi jusson.

50. SZAKASZ. — Növelni kell az állami mezőgazdasági vállalatok vezetőszerveinek

	1954	1955	1956
A termelés megjelölése	2.200	2.250	2.300
1. Átlagos tejtermelés ábrakötő teheneként (liter)			
2. Átlagos gypjatermelés juhoként (kg)	2,6	2,8	3,0
finom és félfinom gypjas faju juhoktól durvagypjas faju juhoktól	2,1	2,1	2,1
3. Átlagos tojástermelés tojóltyukonként (darab)	110	115	120

52. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a többi minisztériumnak engedélyezniük, hogy a borjaknak lefőzött tejjel való táplálása érdekében a megfelelő berendezéssel rendelkező állattenyésztési vállalatokban lefőlzhessék a tejet, a megfelelő egyenértékben átszámítva a tejfolt vagy vaját adják át a begyűjtő szervezetnek a begyűjtési terv keretében.

53. SZAKASZ. — Az állami szektor gazdaságaiban a takarmánynövényekkel bevetett területeket 1956-ban az alábbiak szerint kell kibővíteni:

Takarmánynövényekkel bevetett összterület hektárokbán 420.000

ebből:	
— évelőfűvek, magtermesztéssel együtt	200.000
— egyéves fűvek	30.000
— gyökértakarmány	30.000
— silótakarmány	40.000
— zöldtakarmány tartósításra	120.000
Az állami gazdaságokban a takarmánynövények átlagos hektárhozámát az alábbiak szerint állapítjuk meg:	
— évelőfűvek	4.200
— egyéves fűvek	3.200
— gyökértakarmány	24.000
— természetes kaszálók	2.500
— zöldtakarmány tartósításra	16.000
— silótakarmány	25.000

54. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium és az állattenyésztési vállalatokat irányító többi minisztérium, valamint a néptanácsok intézkedni kötelesek, hogy az állami gazdaságokban bevezessék a következő munkálatok gépesítését: a gyökértakarmányok, a kobakos takarmányok, a silótakarmányok vetése és kapálása, a négyzetes fészkebevetés, a silókukorica és napraforgó kapálása, a szénakaszálás, a szén összegyűjtése és boglyabarakása, a takarmány silózása, a szalma összegyűjtése és kaszálbarakása a kombájnval való aratás után, valamint az állattenyésztés nagy munkáigényes folyamatainak (vízhordás, önműködő itatás, tehénfejés, juhnyírás, a takarmány előkészítése és beszállítása a gazdaságba) gépesítését.

A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak, valamint a többi érdekelt minisztériumnak 1954 március 1-ig a minisztertanács elé kell terjesztienük vállalatok állattenyésztési munkálatainak gépesítési programját.

55. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium és a többi minisz-

és szakembereinek felelősségét az állattenyésztés és tartás fejlesztését és a hozam fokozását célzó terv teljesítése érdekében.

51. SZAKASZ. — Az állami mezőgazdasági vállalatok számára az állatok hozamának növelése tekintetében az alábbi tervet állapítjuk meg:

	1954	1955	1956
1. Átlagos tejtermelés ábrakötő teheneként (liter)	2.200	2.250	2.300
2. Átlagos gypjatermelés juhoként (kg)	2,6	2,8	3,0
finom és félfinom gypjas faju juhoktól durvagypjas faju juhoktól	2,1	2,1	2,1
3. Átlagos tojástermelés tojóltyukonként (darab)	110	115	120

terium kötelesek az állami gazdaságaikban lévő egész állatállomány számára jól berendezett istállókról, a telepek vízellátásáról, a silókhoz szükséges tornyokról és más felszerelésekről, valamint a takarmány gépi előkészítéséhez szükséges helyiségekről gondoskodni.

Erre a célra állattenyésztési építkezési tervet kell készíteni, amelyet beleillesztenek az évi állami tervbe.

A minisztériumoknak az állami alaptól kiutalt anyagok mellett a helyi építőanyagokat is fel kell használniuk.

A földművelésügyi és erdészeti minisztérium és az élelmiszeripari minisztérium 1954 február 1-ig tervet köteles kidolgozni a zöld nádasok levágására a Duna deltájában és a Duna lápterületein.

A földművelésügyi és erdészeti minisztérium köteles a Duna deltájában és a Duna árterületén a szomszédos községek lakosságának tulajdonát képező marhák, juhok, sertések legeltetéséhez szükséges legelőket biztosítani.

56. SZAKASZ. — A földművelésügyi és erdészeti minisztérium és az élelmiszeripari minisztérium köteles a néptanácsokkal együtt a minisztertanácsnak 1954 április 1-ig javaslatokat előterjesztetni a következőkre:

a) a munkaszervezés megújítására és a dolgozók fizetési rendszerének megújítására az állami gazdaságok, ménesek és állami farmok állattenyésztési ágában.

b) A pótlójavalmazás és jutalmazás bevezetésére az állami gazdaságok, ménesek, állami farmok, községi fedezett állomások és mesterséges megtermékenyítő állomások munkásai számára az állatállomány és az állatok hozamának növelésére vonatkozó mutatószámok teljesítéséért.

c) Kedvezményes rendszer bevezetésére, hogy a zootechnikai és állatorvosi kádereket foglalkoztató intézmények, lakás, szállítóeszközök, stb. biztosításával megfelelő élet- és munkafeltételeket teremtsenek a káderek számára.

57. SZAKASZ. — Az iparvállalatok és állami intézmények közvetlen irányításuk és a földművelésügyi és erdészeti minisztérium szakellenőrzése alatt létesíthetnek és kifejlesztethetnek állattenyésztési mellékgazdaságokat. Az első időszakban ezeket a farmokat felszerelheti és támogathatja az a felelős vállalat vagy intézmény, amelyet a farm kiszolgál, két-három év múlva azonban a farmnak át kell térnie a szocialista gazdálkodásra (hozaszcsojt).

(Folytatás a lapunk legközelebbi számában)

Fejlődik a magyarpécskai TOZ-típusú társulás

Pártunk és kormányunk nagy jelentőségű feladatát a TOZ-típusú társulásoknak, mert ezek fontos szerepet játszanak a mezőgazdaság szocialista átalakításában.

Pártunk Központi Vezetősége leszögezte, hogy a meglévő mezőgazdasági társulások megszilárdítása és hatálos, széleskörű politikai felvilágosító munkával újabb mezőgazdasági társulások létesítése igen nagy fontosságú és állandó feladata a rajoni pártbizottságoknak és a községi pártalapszervezeteknek.

Aradrajonban a társult dolgozó parasz-
tök sikeresen akkalmazták a haladott agrotechnikai módszereket és a javuló termés-
tést takarították be, mint az egyéni leg-
gazdálkodó dolgozó parasz-
tók.

Magyarpécskán a községi pártalapszerve-
zet az agitátorok segítségével komoly
politikai munkát fejtett ki a kis és közepes
gazdaságokkal rendelkező dolgozó parasz-
tók körében a mezőgazdasági társulás né-
pszerűsítése érdekében. Példaként a község-
ben lévő kollektív gazdaságot állították
előjük, ahol a közös földterületen bőséges
termést takarítottak be. A pártalapszerve-
zet harca a mezőgazdasági társulás megalku-
tásáért eredményes volt. 1952-ben tizenhat
keves földdel rendelkező dolgozó parasz-
t család csatlakozott az elaprózott földparcellá-
kon való gazdálkodással és ráterít a föld
közös megművelésére. A mezőgazdasági
társulás megalakulásával egyidejűleg ta-
gasították a földet, felszántották a me-
gyéket, s a gép- és traktorállomány segit-
ségével, az agrotechnikai szabályok szigorú
betartásával, közös erővel munkáltak meg
földjeiket a dolgozó parasz-
tók. Már az első
mezőgazdasági év eredményes zárult.
Noha az 1952. évi termés, tartományi vi-
szonylatban, a szárazság következtében
gyengébb volt, mint az előző években, még-
is a mezőgazdasági társulás földterületé-
ről hektáronként kétszerannyi termést ta-
karítottak be, mint az egyéni leg-
gazdálkodó dolgozó parasz-
tók a magukérol.

A mezőgazdasági társulás tagjai által
elért terméseredmények megcélhajlatlanul
bizonyították a közös gazdálkodás előnyeit.
Ezek a sikerek, valamint a pártalapszerve-
zet további harca a mezőgazdasági társulás
kiszélesítéséért, eredményezte, hogy 1953
tavaszán újabb 65, összesen pedig ismét 5
család lépett a mezőgazdasági társulásba.
Ma a magyarpécskai „Dózsa György” me-
zőgazdasági társulásban 73 család 150
hektár földterületen tevékenykedik. Az ap-
róbb mezőgazdasági szerszámokon kívül
18 igavonó lóval és 15 szekérrel rendelke-
zik.

A mezőgazdasági társulás pártalapszerve-
zete Dvornák János titkár vezetésével már
a megalakulás első pillanatától kezdve har-
colt a mezőgazdasági társulások mintá-
lappszabályzatának szigorú betartásáért. A
pártalapszervezet tagjai és az agitátorok
sikeresen mozgósították a tagokat a közös
munkára, a betakarítási munkálatok köz-
szen történő elvégzésére. A pártalapszerve-
zet által végzett politikai felvilágosító mun-
ka eredményeként a társulás tagjai rend-
szereken és lelkiismeretesen dolgoztak. A

kalászos és kapás növények termesztése
egy tagban történt, s a betakarítást ugyan-
cok közös erővel végezték el. A termé-
nyek elosztásánál mindegyik tag a saját
földmennyisége alapján részesedett. Az
alapszervezet rendszeresen ellenőrizte a
társulás vezetőtanácsának tevékenységét,
különösen a belső demokrácia tiszteletben-
tartása terén.

Számos agitátor, mint például Nagy Mi-
hály, Molnár Sándor, Lénárt József és
mások, meggyőzték a tagokat, hogy a ter-
ménykivétel, valamint az adott együttesen
adott be, illetve fizessék ki. Követendő
példát mutatott a kvóta átadása terén Dvornák
János pártalapszervezeti titkár, aki a
hus- és a tejkvótát már ez év márciusában
100 százalékkal beadta. Az agitátorok fel-
világosították a tagokat a társulás tag-
jai száz százalékos beadták a tengeri-
hus- és a tejkvótát és eleget tettek az állam
iránti adókötelezettségeiknek is.

A pártalapszervezet tagjai a folyamatos
politikai nevelőmunkával és a társulás tag-
jai körében végzett felvilágosító munkával
biztosították a munka jó menetét és a ter-
méshez való állandó növelésre ösztönözték
a tagokat. Ezzel párhuzamosan — politikai
munkájukkal — elősegítették az állam
iránti kötelezettségek idejében való teljesí-
tését.

Magyari János, a mezőgazdasági társu-
lás elnöke, a vezetőtanács többi tagjainak
segítségével, hozzájárulással irányítja a mun-
kálataikat. A vezetőtanács rendszeresen
megtartja a gyűléseket, amelyeken, a ha-
rom, hónapos működési tervek alapján, he-
li tervek készítenek a különböző időszak-
munkálatok elvégzése érdekében. A vezető-
tanács havonta taggyűléseket szervez, ahol
a tagok javaslatai alapján intéz-
kednek a munkálatok jó menete ér-
dekében. A vezetőtanács tiszteletben tar-
tja a belső demokráciát. A taggyűléseken
hozzát határozatokat, — mint például a kü-
lönöző munkálatok elvégzésének pénzü-
leti díjazását, — a taggyűlés határozatainak
megfelelően alkalmazza. A határozatok tisz-
teletben tartása megnyilvánult még a ter-
mesztési terv végrehajtásánál is, amikor a
tagok változtatásokat javasoltak, s ezeket
a néptanács végrehajtó bizottságának hoz-
zájárulásával a vezetőtanács meg is való-
sította.

A vezetőtanács sikeresen irányította a
tavalyi mezőgazdasági munkálatait. Szi-
gorúan alkalmazták a különböző munkála-
tok elvégzésénél az agrotechnikai szabá-
lyokat, amelyek segítségével jelentős mér-
tékben növelhették a terméshozamot. A
búzából például hektáronként átlag 21
mázsát takarítottak be, míg az egyéni leg-
gazdálkodó dolgozó parasz-
tók 17—18 má-
zsát átlagot értek el. A vezetőtanács a
pártalapszervezet segítségével a nyári kam-
panyban is sikeresen mozgósította a tago-
kat és így három nap alatt szemvesztés-
nélkül végezték el az aratást s ugyan-
gy idejében végezték el az őszi vetési kam-
panyt is.

A magyarpécskai mezőgazdasági társu-
lás tagjai által elért eredmények meggyőző

erővel hatottak a még kíváncsi dolgozó
parasz-
tókra, akik közül többen elhatározták,
hogy belépnek a társulásba. Kérvényeket
már az ősz folyamán be is adták, azonban
a néptanács végrehajtó bizottsága a rajoni
néptanács mezőgazdasági osztályával
együtt elhanyagolta a kérvényeket benyúj-
tó dolgozó parasz-
tók földjeinek tagosítá-
sát, s így több, mint 30, egyéni leg-
gazdál-
kodó dolgozó parasz-
t nem lehetett tagja már
az őszi a mezőgazdasági társulásnak.

Hányosságot is, hogy a községi né-
ptanács végrehajtó bizottsága helytelenül
osztotta el az állami tartalék-földet, a-
melyek egy részét a mezőgazdasági társulás
tagjai igényelték. Ezen a téren a néptanács
a mezőgazdasági társulás földterületéhez
közvetlen földet-földet egyéni leg-
gazdálkodó középarasz-
tókra adta, míg a
mezőgazdasági társulás tagjainak nyolc-tíz
kilométer távolságra a községtől adott
földet, ahelyett, hogy a társulásnak ta-
gasított földterületéhez közvetlen földet
juttatva volna. Feltétlenül szükséges, hogy
a néptanács végrehajtó bizottsága a köz-
vetlen tagosítások alkalmazásával, valamint a minis-
tertanács legutóbbi határozatának érte-
ményben az állami tartalék földet kiosztásánál
vegye tekintetbe a helyi adottságokat.

A magyarpécskai gép- és traktorállomány
komoly és értékes segítséget nyújtott a me-
zőgazdasági társulás tagjai számára. Az
őszi mezőgazdasági kampány alkalmával a
gép- és traktorállomány a mezőgazdasági
társulás földterületének nagyrészt felszán-
totta s ugyanakkor 40 hektár területen az
őszi mélyszántást is elvégezte. A gépi mun-
kálatakon kívül hasznos agrotechnikai se-
gítségét nyújt a tagoknak. A GTA tech-
nikusai időközönként, de különösen a me-
zőgazdasági munkálatok alkalmával, megá-
toztatják a mezőgazdasági társulás tagjait,
akiknek hasznos gyakorlati irányítást és se-
gítséget adnak az agrotechnikai módsze-
rek alkalmazásához. Így például a
magyarpécskai gép- és traktorállomány tech-
nikusa agrotechnikai kört szervezett a tár-
sulásban, ahol tizenhat tag rendszeresen,
hetenként részt vesz az előadásokon. A gép-
és traktorállomány dolgozóit által nyújtott
segítség nagymértékben hozzájárul a me-
zőgazdasági társulás szervezeti és gazdasági
megszilárdításához, valamint a bőséges
termés biztosításához.

A mezőgazdasági társulás megszilárdítá-
sát és fejlesztését elsősorban is a pártalapszerve-
zet politikai tevékenysége biztosíthat-
ja. Szükséges az is, hogy a vezetőtanács
munkájával tegye a tagok javaslatait és a
taggyűlés határozatait. Ez egyik alapfelté-
tele a munkálatok megvalósításának és a ta-
gok tevékeny részvételének a mezőgazdasági
munkálataiban. Ahol a pártalapszerve-
zet helyesen irányítja a mezőgazdasági
társulás vezetőtanácsát, — mint például
Magyarpécskán — és ahol a néptanács és a
GTA dolgozóit rendszeresen ellenőrzik,
illetve irányítják a tevékenységet, ott nem
marad el az eredmény, s a tagok évi mun-
kájának bőséges termé-
s a jutalma.

Gáspár József

SPORT

Néhány sorban

A SVED AIK jégkorong-csapat, amely a
Szovjetunióban játszik barátságos mérkő-
zéseket, legutóbb a moszkvai „Zenit” együt-
tesével mérkőzött és a szovjet csapat 5:0
arányban győzött. Az első mérkőzésen a
svédok a moszkvai Dinamoval játszottak
és a Dinamo 4:0 arányban győzte le ellen-
felét.

HASTINGSBAN megkezdődött a nagy-
szabású nemzetközi sakkverseny, amelyen
két szovjet mester: Tolus és Bronstein is
részt vesz. Az első fordulóban Tolus le-
győzte Olaisson izlandi mestert, Bronstein
és az újzealandi Wade mérkőzése pedig döntet-
lenül végződött.

A CSEHSZLOVÁK válogatott jégkorong-
csapat Norvégiában vendégszerepelt és a
kitűnő csehszlovák jégkorongozók pompás
játékkal 7:2 arányban győzték le a norvég
válogatottat.

Mozik műsora

„DÓZSA GYÖRGY” mozi: 1954 január
6-ig: A sztyeppék éneke (színes). Előadá-
sok: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: 1954 ja-
nuár 5-én: A vihar (magyar film). Elő-
adások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBÁK JÁNOS” mozi: 1954 január
7-ig: A Buki riport. Előadások: 3, 5, 7,
és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: 1954 január
6-ig: A szöktetés. Előadások: 3, 5, 7 és
9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: 1954 január 7-ig: Do-
kumentációs filmek és aktuális híradók. Elő-
adások: 3 órától folytatódóan.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Miklós): 1954
január 8-ig: Zenés történet. Előadások:
hétköznap: este 6 órakor, vasárnap: 2, 4,
6 és 8 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gai): 1954
január 5-én: Szadko. Előadások: hétköznap:
este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

—O—

AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA:
Szerdán, január 6-án, este 8 órakor: A ve-
szett bárány. Csütörtökön, január 7-én este
8 órakor: Kézfogó.

Ellenőrizzük munkaszakosonként termelvényeink minőségét

— Lidia Szaveljeva komszomolista példája nyomán —

menyezésének alkalmazásával. Lidia Sza-
veljeva értékes megvalósítását minden
olyan munkahelyen alkalmazni lehet, ahol
szalagrendszerben dolgoznak, tehát brigá-
dunkban is. A kezdeményezés lényege, hogy
az ugyanazon szalagban dolgozó munká-
sok műveletenként, munkaszakosonként
ellenőrizzék egymás munkáját és ha hibát
találnak a munkadarabban, akkor azt azon-
nal visszaadják az előtűk dolgozó munká-
sának kiigazítás végett. Ezzel elkerül-
hető például nálunk, hogy egy ferdén fel-
varrott zseb, vagy gallér miatt később az
egész inget széjjel kelljen bontani.

A gyár IMSZ-bizottsági gyűlésén elhatá-
roztuk, hogy megvitátjuk ezt a kérdést a
brigád tagjaival, s gyakorlatba ültetjük
Lidia Szaveljeva kezdeményezését.

Az üzemi bizottság és a konfekció osz-
tály adminisztratív-technikai vezetőségének
támogatásával — a pártalapszervezet irá-
nyítása mellett, — brigádgyűlést szervez-
tünk, amelyen rámutatunk arra, hogy Lidia
Szaveljeva példájának követése hozzá-
segítheti brigádunkat a minőség javításá-
hoz, a holtidő csökkentéséhez. Kiküszöböl-
hetjük azt az időt, ami azelőtt az ing
bontására és átdolgozására pazarolódott el.
Ugyanakkor a kezdeményezés jelentős
anyag- és villanyenergia megtakarítást bi-
tosít. A brigád tagjai örömmel fogadták a

javaslatot és — miután részletesen megma-
gyaráztuk hogyan lehet Lidia Szaveljeva
kezdeményezését gyakorlatilag alkalmazni,
— a brigád elhatározta, hogy 1953 decem-
ber elejétől követjük Lidia Szaveljeva pél-
dáját.

Már az első napokban megmutalkoztak
az eredmények. Amíg november 30-án
brigádunk 29 hibás férfi inget készített, ad-
dig december 10-ig sikerült 23-ra csökkenten-
tünk ezt a számot. December 26-án mind-
össze kilenc, december 28-án pedig tíz ki-
sebb inghiba történt. Ez annak tulajdoní-
tható, hogy a kezdeményezés alkalmazása
óta a brigád tagjai gondosabban végzik a
különböző műveleteket, tehát általában ja-
vult a minőség. Ugyanakkor, már az első
hónapban, egy százalékkal többet termel-
tünk, mint azelőtt.

Világos tehát, hogy Lidia Szaveljeva
komszomolista kezdeményezése jó eredmé-
nyekre vezet. Nézzük meg azonban, hogyan
történik a kezdeményezés gyakorlati alkal-
mazása. December 23-án például Kocsis
Hona elvtársnő — a brigád egyik tagja, —
Dautner Józsefet és Kovács Erzsébetet fi-
gyelmeztette, — akik mellette az „eleje”
varrást végezték, — hogy rosszul helyezték
el az anyagot és görbe a tűzés. A hibás
munkadarabokat visszaadta és rámutatott
arra: „ha a munkadarabokon tovább dolgo-

zunk, akkor majd a teljesen befejezett inget
kapjuk vissza, ami hátráltatja a brigádot a
munkában. Az említett elvtársak megértet-
ték Kocsis Hona elvtársnőt és azonnal ki-
javították a hibát.

Hasonlóképpen Frélich Erzsébet Lutz
Margitnak adott vissza néhány inget, mert
az rosszul állította össze a vállakat. Lutz
Margit is azonnal kijavította a hibát.

Eddigi eredményeink további sikerek el-
érésére ösztönöznek bennünket. Céltunk,
hogy ebben az esztendőben a minimális
csökkentések a hibásan készített férfingek
számát. Ehhez azonban szükséges, hogy a
brigád valamennyi tagja mindig elvtár-
sias segítségként fogadja, ha munkatársa
figyelmezteti az elkövetett hibára és ugyan-
akkor kísérelje figyelemmel az előtte dolgo-
zó munkáját, mutasson rá bátran a hi-
bakra.

A pártalapszervezet vezetésével, az üzemi
bizottság és az IMSZ alapszervezet támoga-
tásával lelkiesen harcolunk, hogy Lidia Sza-
veljeva kezdeményezésének alkalmazásával
minden minőségi hibát még gyártás közben
javítsuk ki s ezzel csökkentsük az átdol-
gozáshoz szükséges munkaidőt, javítsuk a
minőséget és anyagmegtakarítást érjünk el.
Jó tudjuk, hogy így még eredményesebben
járulhatunk pártunk és kormányunk gazda-
sági intézkedéseinek maradéktalan valóra-
váltásához, a dolgozó nép anyagi és kultu-
rális szükségleteinek kielégítéséhez.

Kovács Viktória,

a „Teba” gyár konfekció osztálya
5. számú IMSZ komplexbrigádjá-
nak felelőse

Előttünk, textil- és konfekciósipari dolgo-
zók előtt az a feladat áll, hogy fokozzuk a
ruházati cikkek termelését. Erre kötelez
bennünket pártunk és kormányunk gazda-
sági programja, amely a népgazdaság fej-
lesztését és a dolgozó nép anyagi és kultu-
rális színvonalának emelését szolgálja. A
termékelégség növelése mellett azonban ál-
landóan javítani kell a termelvények mi-
nőségét is, hogy dolgozóink minél jobb, mi-
nél szebb és izlesebb ruházati cikkeket
kapjanak.

Brigádunk — a Teba gyár konfekció osz-
tályának 5. számú IMSZ komplexbrigádjá-
— munkájában a minőség terén még igen
sok hiányosság mutatkozott. Az IMSZ bi-
zottság is foglalkozott ezzel a kérdéssel.
Novemberben résztvettem a gyár IMSZ bi-
zottságának gyűlésén, ahol elemeztük bri-
gádunk eredményeit és hiányosságait. Ki-
tűnt, hogy nem fordítottunk kellő figyelmet
a minőségre. Ezért történt, hogy az elmúlt
év novemberében brigádunk 506 olyan
férfi inget készített, amelyeket az üzemi
bizottság minőségi ellenőre — mint
hibás darabokat — visszaadott átdolgozás-
ra. Ez komoly kárt okoz, ugyanis lényeg-
ben kis hibákért egy-egy inget teljesen szét
keltett bontani és újra összeállítani. Ez pe-
dig munka- és anyagtöbbletet, valamint vil-
lanyerő pazarlást jelentett.

A minőség terén mutatkozó hiányosságok
felszámolása, — amelyek a különböző mun-
kaszakaszok felületes műveleteiből adódnak
— nagymértékben elérhető Lidia Szavelje-
va, a moszkvai „Párisi Kommun” elnevezé-
sű gyár komszomolista munkásnője kezde-

Ujévi fogadás a Kremlben

MOSZKVA (Agerpres). — A TASZSZ közli:

A Szovjetunió Minisztertanácsa és a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága december 31-én fogadást rendezett ujév alkalmából.

A Kreml Georgij-teremben jelen voltak a Szovjetunió kormányának tagjai, az SZKP KB tagjai, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének képviselői és az OSZSZSZK Legfelső Szovjetjének képviselői, a moszkvai iparvállalatok és építési vállalatok élén-

járó dolgozói, a mezőgazdaság élénjáró aktivistái, a Szovjet Hadsereg, a tudomány és a kultúra képviselői.

A megjelentek melegen fogadták K. J. Vorosilovnak, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége elnökének az ujév alkalmából mondott beszédét. Viharos taps kísérette G. M. Malenkovnak a nagy szovjet néphez, a bölcs Kommunista Párthoz, a munkásosztályhoz és kolhozparasztsághoz intézett üdvözlését, a munkásosztály és a parasztság megbontathatlan szövetségét, a

Szovjet Hadsereg vitéz erőit, a szovjet állam béképoltikáját, a szovjet tudósokat, művészeket és írókat éltező szavait.

Lelekesen fogadták a résztvevők a baráti nagy kínai néphez, a népi demokratikus országok dolgozóihoz intézett üdvözlő szavakat.

A fogadáson ékesszólóan jutott kifejezésre a párt, a kormány és a szovjet nép sziklaszilárd egysége. A beszédek elhangzása után nagy hangverseny következett, amelyen közreműködtek Moszkva, Lenin-grád és Kíev legkiválóbb művészei.

Befejeződött az olasz hadifoglyok hazatelepítése a Szovjetunióból

RÓMA (Agerpres). — A TASZSZ közli: Kosztylev, a Szovjetunió olaszországi nagykövete december 29-én közölte Pella olasz miniszterelnökkel és külügyminiszterrel, hogy a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnökségének amnesztia-rendelése, vagy a Szovjetunió Legfelső Törvényszékének határozata értelmében határidő előtt szabadlábra helyeztek 27 olasz hadifoglyot, akiket annak idején az általuk elkövetett bűncselekményekért elítéltek. A szabadlábra helyezett hadifoglyokat a Szovjetunióból Olaszországba repatriálják. Ugyancsak hazatelepítenek egy olasz hadifoglyot, aki kitöltötte büntetését.

Egyben a nagykövét közölte az olasz miniszterelnökkel, hogy a Szovjetunió Legfelső Törvényszéke büntetésük kitöltése előtt szabadlábra helyezett 6 olaszt, akik nem hadifoglyok és akiket szintén repatriáltnak. Ezeket szintén különböző bűncselekményekért ítélték el.

Amerikai kémbandát

tettek ártalmatlanná Albániában

TIRANA (Agerpres). — Az Albán Táv-irati Iroda közölte:

Az Albán Népközlársaság belügyminisztériuma közleményt adott ki azzal kapcsolatban, hogy letartóztatott több, az amerikai kémiszervezet szolgálatában álló kém. A közlemény rámutat arra, hogy a letartóztatottak között van Zenel Ali Shahu kapitány, aki Albániába érkezése előtt Zogu volt albán király testőrségéhez tartozott. Miután Zenel megfelelő kiképzésben részesült Athénban az amerikai kémközpontban, felfegyverzett kéme és diverzionisták bandájával együtt Albániába csempésztek, hogy ott végrehajtsa az amerikai kémiszervezettel kapott megbízásokat. Zenelel kívül letartóztatottak Hamid Hassan Malianit, aki szintén az amerikai kémiszervezet szolgálatában állt. A banda egy másik vezetője, Balik Kombetar, akit több kémmeleg együtt a Görögországban levő támaszpontból amerikai repülőgépen vittek Albániába.

A közlemény rámutat arra, hogy a kém-banda letartóztatása alkalmával 13 amerikai gyártmányú rádióleadó készülék, rejtjeles írásokat, dollárokat, angol fontot stb. találtak.

A vizsgálat során talált okmányok az bizonyítják, hogy a kémcsapat a kém- és népi demokratikus rendszer aláaknázására törekedett. Az elfogott kém-banda büntetésének tárgyalása rövidesen megkezdődik.

K. J. Vorosilov ujévi üdvözlőbeszéde a szovjet néphez

MOSZKVA (Agerpres). — A TASZSZ közli K. J. Vorosilov elvtársnak, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége elnökének beszédét, amelyet az üjesztendő alkalmából intézett a szovjet néphez:

Kedves elvtársak! A Nagy Szovjetunió szeretett honpolgárait!

Munkások és munkások! Kolhozparasztok és kolhozparasztasszonyok! Szovjet értelmiségiek! Fegyveres Erőink katonái! Dicsőséges szovjet ifjúság! Üdvözlök benneteket az üjesztendő alkalmából!

Az elmúlt évben, 1953-ban a szovjet emberek szorgos és eredményes munkát fejtettek ki szerellett hazánk javára.

Hazánk dolgozóinak kiapadhatatlan energiájával sikeresen teljesítjük a népgazdaság fejlesztését szolgáló öt éves tervet. A szovjet állam ereje a szocializmus belső és külső ellenségeinek mesterkedései ellenére növekszik és megszilárdul. Szocialista hazánk gazdagabb és szebbé válik. Emelkedik az összes szovjet emberek anyagi jóléte és kulturális színvonala.

Hatalmas hazánk népeinek barátsága megingathatatlan, sziklaszilárd. Megbontathatatlan a munkásosztály és a parasztság testvéri szövetsége és megrendíthetetlen a szovjet társadalom erkölcsi-politikai egysége. A Szovjetunió Kommunista Pártja, a

mely a dolgozók szeretetéből és bizalmából meríti hatalmas erejét, magasra emeli Marx, Engels, Lenin és Sztálin győzelmes zászlaját, s a nép minden erőfeszítését és energiáját a kommunista társadalom építésére egyesíti és irányítja.

Gondoskodás a nép jóléteiről, hazánk felvirágzásáról — a népek közötti barátság egyre szilárdabb támaszáról — ime ez a Szovjetunió Kommunista Pártjának legfőbb célja.

Pártunk és kormányunk minden erőfeszítését arra irányítja, hogy még nagyobb mértékben megszilárdítsa a szocialista állam erejét, hogy még jobban emelje a szovjet dolgozók jólétét. A nép javáról és boldogságáról való gondoskodás hatja át a Szovjetunió Legfelső Szovjetje V. ülés-szakának, a Kommunista Párt KB szeptemberi plenáris ülésének, valamint kormányunknak a lezáró évben elfogadott határozatait a mezőgazdaság, a közgazdasági cikkek termelésének és a szovjet kereskedelem fejlesztésének kérdéseiben.

A Kommunista Párt Központi Bizottságának és a szovjet kormányának szilárd meggyőződése, hogy népünk, a kommunista társadalmat építő nép, a rá jellemző alkotó energiával sikeresen valóra váltja a rendkívül fontos határozatokat.

A békés építő munkával foglalkozó szov-

jet nép a béke mellett és a béke ügyének megvédése mellett áll. A népek közötti béke biztosítására irányuló törekvésünk, — ime külpolitikánk sziklaszilárd alapja, ezt a külpolitikát folytatta és fogja folytatni kitar-tóan a szovjet kormány, népe akaratát teljesítve.

A világbéke magasabb ügyéért harcolók egyesült táborában önfeláldozóan küzd a Szovjetunió mellett a nagy kínai nép, a népi demokratikus országok dolgozói és a kapitalista országok sokmillió egyszerű és becsületes embere.

A szovjet nép, amely ura nagy és boldog hazájának, erejébe vetett teljes bizalommal, telve alkotó erővel és energiával, örömmel fogadja az új esztendőt, 1954-et.

Pártunk Központi Bizottságának és a szovjet kormányának a nevében tiszta szív-ből köszöntelek benneteket, kedves elvtársak, ujév alkalmából.

Legyen ez az év még nagyobb munka-eredmények éve, hazánk ereje és szilárdsága növekedésének, védelmi képessége tovább fokozásának éve! Legyen az anyagi és kulturális javak növekedésének esztendeje valamennyi szovjet ember számára!

Legyen ez az év a nemzetközi feszültség további enyhülésének éve, a nagy megvalósulások éve, a tartós és szilárd világ-béke megteremtésének!

Boldog újévet kedves elvtársak!

Daladier az indokina háboru megszüntetését követeli

PARIS (Agerpres). Az INFORMATION című francia lap közölte Edouard Daladier francia nemzeti gyűlési képviselő, volt miniszterelnök cikkét az indokina háborúról.

Daladier cikkében hangsúlyozza, hogy Ho Si Min kormánya ismételten kijelentette: Hajlandó békeltárgyalásokat folytatni.

Előnyös feltételeket és gazdasági egyezmény megkötését ajánlotta Franciaország-nak.

A javaslatok elfogadása végetvetne a háborúnak és fenntartaná Franciaország fontos szerepét a Távolkeleten. De a francia kormány nem adott semmiféle választ.

December 10-én Ho Si Min ismételtén javasolta a fegyverszünetet. De ez a javaslat is válasz nélkül maradt.

Daladier kiké befefező részében felszólítja a kormányt és a parlamentet, hozzák meg a szükséges döntést az indokina háboru megszüntetésére.

A NEMZETKÖZI SZTÁLIN-BÉKEDIJ KITÜNTETETTJEI

PABLO NERUDA

Írta: ILJA EHRENBURG

Nem a „Spanyolország szívében van” című könyve volt az első: Pablo Neruda addig is sok csodálatos verset írt; de korábbi könyvei telve vannak kétségbeeséssel; a költő ott akarta hagyni az életet, az élet azonban utólréte, s ő úgy érezte, hogy az legyőzte őt. A „Spanyolország szívében van” a költő első győzelme volt.

1942-ben Pablo Neruda chilei konzul volt Mexikóban. A keletről jövő hírek — Oroszország hősiessége éltették. Egy napon Mexikó lakói különös plakátokat láttak a falakon: Pablo Neruda, a költő, semmibe véve a diplomáciai illemszabályokat, átkot szórt a képmutatókra, akik halogatták a második front megnyitását.

Mikor szívedbe golyók ezre tép, mikor megvadult skorpiók sziszegnek mérgezett nyelvükkel feléd, Sztálingrád — Newyork táncot jár, s London elmereng...

Ismét eltelt néhány év. Pablo Neruda hazatért. A munkások megválasztották szenátor-nak. Amerikáról szóló, nagy könyv írása-ba kezdett. „Teljes ének” címmel. Ekkor folyt le Chilében a soronkövetkező állam-osiny. Gonzales Videla elnök, washingtoni gazdasági parancsára, törvényt kívüli helyezte a kommunizistákat, megszakította a kapcsolatot a Szovjetunióval, megtöltötte a boltöket hazafiakkal. A rendőrség keres-te Nerudát: mindenki találgatta: hol lehet? 1948 január 6-án Pablo Neruda fellépett a szenátusi emelvényre és lassu, nyugodt hang-gal szólt: beszédét mondott: hazatér-lés-sel vádolta a diktátort, Gonzales Videlát. Majd az országhoz fordulva, ezt mondta: „Üdvözlöm Chile minden kommunistáját, az asszonyokat és férfiakat, kiket üldöznek, meghajszolnak, kinnak, üdvözlöm őket, s ezt üzenem nekik: pártunk halhatatlan. Vá-lasz-ként születte a nép szenvedésére, s ez az üldözés csak felmagasztalja...”

Pablo Nerudát egy éven keresztül egy-szerű chilei emberek rejtegették.

1949 áprilisában Párisban összeült a

béke híveinek első világkongresszusa, Pablo Neruda átkelt a Cordillera-kon, kiját-szolta a határok éberségét és nyolcvan nemzet képviselői láthatták a kongresszus emelvényén a költőt, akit a rendőrség hiá-ba keresett.

Elt Párisban, Prágában, Olaszországban, járt Moszkva, Peking, Delhi utcáit. Ezek-ben az években született „Európa szőlői és Ázsia viharai” című verseskötete.

1952-ben Chile fővárosának, Santiagónak lakosai Pablo Neruda fogadására gyűltek össze. Magasra emelt fővel lélt vissza: a világ minden országában milliány ember szeretete védte meg. Ez az ember győzelme volt és a költészet győzelme.

Mi a nyitja annak, hogy kortársaink any-nyira szeretik Pablo Neruda költészetét? Ezt a költészetet legkevésbé sem nevez-hetjük könnyen érthetőnek, könnyen „meg-közelíthetőnek”. Pablo Neruda szabad ver-sor-mat használ, verseinek ritmusa ritkán egyezik a klasszikus méterekkel, nem szer-ei a rimet, képei váratlanok, néha szemé-lyes visszaemlékezések kapcsolódnak. Ezek a versek azonban mégis eljutnak az olvasók millióinak szívéhez. Erejük abban rejlik, hogy visszatükrözik a XX. század közepén élő emberek érzeit.

Az előtt minden ember élete élesen ketté-vált: egyéni és társadalmi életre. A költő között szakadék tátongott. Az ember fel-nőtt, szerelmes lett, szenvedett, örült, meg-öregedett, visszaemlékezett az ifjúságra, él-vezte a természetet, barátságokat melege-tet; — ez volt igazi mély élete. Időnként viharok jöttek: társadalmi katasztrófák, há-zadások, forradalmak, háborúk és az ember, elszakadva saját életétől, a nép szenvedé-lyé mellett állt. Azokban az időkben a költés-zet is élesen kettévált: lírai és politikai költészetre. A költő, ha a szerelemről éne-kelt, nem emlékezett a zsarnokságra vagy a háborúra, s amikor polgárlársait felkelés-re hívta, vagy a vérontást átkozta, nem beszélt kedveséről.

Ma a társadalmi és az egyéni szorosan összefonódott mindenki szívében. Azok a versek, amelyekben nem tükröződik a szá-zad, elvonnak tőlünk számunkra. Azokat a verseket pedig, amelyeket a kor esemé-nyeinek szenteltek ugyan, de hiányzik belőlük az egyéni érzés, a sors, heve, a szív dobbanása — versmértékbe szedtek cikkek-nek érezzük. Pablo Neruda költészetének ereje abban rejlik, hogy akkor, amikor a szerelemről, a folyókról, a feltélenységről, a madarakról, a gyengédségről beszél, so-resem felejt el korát, az emberek harcait, bánatukat és büszkeségüket. Versei, melye-ket politikai és társadalmi problémáknak szentelt, mint például az „Ébredj, favágó!”, mélyen emberiek, bensőségesek, líraiak.

Pablo Neruda bonyolult költészetének fő lényege — az ember joga a boldogságra, az igazságosságra, a békére.

Forró szeretet fűzi hazájához, mindig tűz-be jön, valahányszor Chiléről beszél, büsz-ke erre a szeretőre:

Ha száz hálát kellene hálnom, ott szeretnék meghalni én; ha százszor kellene születnem, csak ott szeretnék megszületni.

A Chile iránti szeretet nem takarja el előle a világot; sőt, ez a szeretet segítette hozzá, hogy más népeket is megismerjen. Sok csodálatos verssort szentelt a Szovjet-unió-nak, megénekelte Szibéria erdeit, Moszkva ifjúságát és megtalálta azt, amit csak kevés külföldi ért meg — minden orosz ember szívébe zárta.

Korunk leghatalmasabb mozgalma, az egész világ egyszerű embereinek harca, akik meg akarják védeni a háborútól a könyveket, a kerteket, a bölcsöket, Pablo Nerudában találta meg költőjét.

Pablo Neruda nemrég, az amerikai kulturális tényezők kongresszusán elhang-zott felszólalásában arról beszélt, hogy hsz a világosság, a barátság, a béke győzelme-ben. Azt mondta, hogy az emberek áhít-ják a kenyeret, az igazságosságot, a költé-szetet. Amikor a művészetet a kenyérhez hasonlította, felfedte korunk nagy igazsá-gát: az embereknek, kik az új társadalom-ért harcolnak, vagy az új társadalmat épít-lik, kell az igazi, magasszínvonalú művé-szet, s azért szeretik Pablo Nerudát, mert hű az igazságossághoz és a költészethez.